

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.38.079/2017/9.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Márton Gizella előadó bíró Dr. Rothermel Erika bíró
A felperes:	Felperes (cím)
A felperes képviselője:	Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda (Dr. Izsó István ügyvéd, cím)
Az alperes:	Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága (3526 Miskolc, Hatvanötösök utca 2.)
Az alperes képviselője:	Dr. ... igazgató és Dr. ... szervezeti képviselő
A per tárgya:	idegenrendészeti ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.474/2017/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.474/2017/3. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

- [1] A felperes vietnami állampolgár, 2015. május 2-ától tartózkodott Magyarország területén, keresőtevékenység folytatása céljából kiállított tartózkodási engedéllyel rendelkezett. 2016. december 13-án tartott idegenrendészeti ellenőrzés során megállapították, hogy a felperes engedély

nélküli foglalkoztatása valósult meg, ezért a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság a 2016. december 13-án kelt 106-4-8589/6/2016-Ké. számú határozatával a felperest kiutasította az Európai Unió tagállamainak területéről a Vietnami Szocialista Köztársaság területére. A felperes a kiutasító határozatnak önkéntesen eleget tett, 2017. január 7-én az Európai Unió területét elhagyta.

- [2] Az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási jogosultság felülvizsgálatára eljárást indított és a munkaügyi hatóság szakhatósági állásfoglalása visszavonását követően a 2017. március 6-án meghozott 106-4-840/2017-T. számú határozatával a felperes tartózkodási engedélyét visszavonta. A határozat 2017. március 27-én jogerőre emelkedett.
- [3] A felperes időközben 2017. március 1-jén ismételten beutazott Magyarország területére. A 2017. május 23-án tartott idegenrendészeti ellenőrzés során megállapították, hogy a felperes engedély nélküli keresőtevékenységet folytat. Az idegenrendészeti hatóság ezért a 2017. május 23-án meghozott – és a 106-4-2917/9/2017-Ké. számú határozattal kiegészített – 106-4-2917/6/2017-Ké. számú határozatával a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről a Vietnami Szocialista Köztársaság területére kiutasította, egyúttal elrendelte, hogy a kiutasítás végrehajtásának napjától számított két évig az Európai Unió, illetve a Schengeni tagállamok területére nem utazhat be, egyben rendelkezett a két év beutazási és tartózkodási tilalom nyilvántartásba vételéről.
- [4] A felperes perindítása folytán eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. június 23-án kelt 10.K.27.302/2017/4. számú ítéletével az alperes 2017. május 23-án kelt határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az ítélet indokolása szerint a hatóságnak a megismételt eljárásban a kiutasító döntést ismételten meg kell hoznia, az a felperes részéről a továbbiakban már nem sérelmezhető. A megismételt eljárásban a beutazási és tartózkodási tilalom elrendeléséről a jogszabályban meghatározott, kötelezően vizsgálandó szempontok mérlegelése alapján kell ismételten dönteni.
- [5] A megismételt eljárásban az alperes a 2017. augusztus 4-én kelt 106-4-4359/3/2017-Ké. számú határozatával a felperest a tartózkodási feltételek nem teljesítése, illetve engedély nélküli keresőtevékenység folytatása miatt az Európai Unió tagállamainak területéről hazája területére kiutasította. Kimondta, hogy a kiutasítás végrehajtásának napjától számított két évig az Európai Unió, illetve Schengeni tagállamok területére nem utazhat be. Egyben rendelkezett a két év beutazási és tartózkodási tilalom nyilvántartásba vételéről.
- [6] A határozat indokolása szerint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 47. § (4) és (5) bekezdése értelmében a beutazási és tartózkodási tilalom két éves időtartamban történő elrendelésénél kiemelten vette figyelembe, hogy a felperes már egyszer kiutasításra került, továbbá, hogy a felperes Magyarországhoz nem kötődik, eltartásra szoruló családtagjai nem élnek az ország területén. Értékelte azt is, hogy az előírt tartózkodási feltételeket a felperes nem teljesíti, és az engedély nélkül keresőtevékenység folytatása is szankcionálásra került. Enyhítő körülményként értékelte, hogy a felperes jogszerű, érvényes úti okmánnyal érkezett az ország területére és huzamosabb ideig jogszerűen tartózkodott hazánkban. Mindezeket összevetve arra a következtetésre jutott, hogy a jogszabályi időtartam alsó határához közelítve, két évben indokolt a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamának meghatározása, mert ez az időtartam bír kellő visszatartó erővel a további jogszabálysértés megelőzése tekintetében. Rögzítette, hogy a fokozatosság elvére is figyelemmel volt, mert a 2016. december 13-án elrendelt kiutasítás során beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére nem került sor. Értékelte azt is, hogy a felperes fél éven belül második alkalommal követett el kiutasítással szankcionálható idegenrendészeti jogszabálysértést, ezért az elkövetett jogszabálysértés ismétlődő jellege, illetve a közrendre jelentett veszélye is indokolta a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelését.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Sérelmezte, hogy a hatóság az egyedi körülményeket nem vizsgálta, és ugyanazokat a körülményeket kétszer értékelte. Előadta, hogy sérelmes a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése, illetve annak időtartama. Arra hivatkozott, hogy jogszerűen járt el, jóhiszemű volt, nem tudta, hogy nem vállalhat munkát. Állította, hogy rokonai vannak Magyarországon (édestestvére itt él) és munkahelye is ideköti. Állítása szerint az alperes kirívóan okszerűtlen következtetést és mérlegelést végzett, a határozatból nem derülnek ki a mérlegelés szempontjai és azok értékelése. Vitatta, hogy Magyarországon nem alakult ki társadalmi kapcsolatrendszere és azt is, hogy a közrendre lehetséges veszélyt jelent. Állította továbbá, hogy a határozat meghozatala során az alperes figyelmen kívül hagyta a fokozatosság, az arányosság és a szükségesség elvét.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltakat fenntartva.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Rámutatott, hogy egy megismételt eljárásban hozott határozat bírósági felülvizsgálata szűkebb, mert a jogerős ítéletben foglalt iránymutatásnak megfelelően kellett eljárnia a hatóságnak, ennél fogva a kiutasításról ismételten rendelkezni kellett, azonban a kiutasításra vonatkozó rendelkezés bírósági felülvizsgálata a jelen eljárásban már nem kérhető, mert arról a korábbi jogerős ítélet döntött, a hatóságnak csak a megismételt eljárásra adott iránymutatásra tekintettel kellett a kiutasítást ismételten határozatba foglalnia. Mindebből következően csak a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésével és annak mértékével összefüggésben lehetett vizsgálni az alperes határozatát. Ennél fogva a felperesnek a kiutasítást elrendelő rendelkezés vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelmei nem kerülhettek felülvizsgálatra.
- [10] A beutazási és tartózkodási tilalom kapcsán a bíróság rámutatott, hogy mivel a felperes a Harmtv. 43. § (2) bekezdésében meghatározott kiutasítási okok fennállását nem vitatta, ezért a kiutasítás következményeként az idegenrendészeti hatóság intézkedhetett a Harmtv. 47. § (4) bekezdése értelmében a beutazási és tartózkodási tilalom elrendeléséről. Ennek a döntésnek a meghozatala a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik. A Harmtv. 47. § (4) bekezdése meghatározza a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésénél figyelembe veendő körülményeket és mérlegelési szempontokat. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy ugyanazon cselekmény miatt kétszer utasították ki, a hatóság kétszer értékelte ugyanazokat a körülményeket. A felperes első ízben 2016. december 13-án meghozott határozattal került kiutasításra, majd ezt követően került sor egy újabb határozattal a felperes ismételt kiutasítására, és ebben az esetben a hatóság már beutazási és tartózkodási tilalmat is elrendelt. A felperes nem ugyanazon cselekmény miatt került ismételten kiutasításra és a hatóság a fokozatosság elvét is betartotta, mert az első jogsértéshez csak a kiutasítás jogkövetkezményét fűzte. A második jogsértéshez kapcsolódóan az ismételt jogsértő magatartásra tekintettel a hatóság jogszerűen rendelt el beutazási és tartózkodási tilalmat. A felperes a hatóság által értékelt körülményeket cáfolni nem tudta, azzal kapcsolatban bizonyítási indítványt nem tett, a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A hatóság helytállóan állapította meg, hogy a felperesnek Magyarországon nincs eltartásra szoruló hozzátartozója, ebbe a körbe a felperes testvérét, aki a felperest munkával látta el, eltartásra szoruló hozzátartozónak nem lehet tekinteni. A felperes csak keresőtevékenység célú tartózkodási engedély birtokában végezhetett volna munkát Magyarországon, ezért nem helytálló a felperesnek az a hivatkozása, hogy a munkahelye Magyarországhoz köti. A felperes a társadalmi kapcsolatrendszer hiányára is alaptalanul hivatkozott, mert ezt a határozat indokolása nem tartalmazza. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg,

hogyan a közrendre kiható veszély tekintetében a határozat nem megfelelően indokolt, ezért ezt a megállapítást a határozatból mellőzte.

- [11] Mindezek alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a hatóság eleget tett az indokolási kötelezettségének, mérlegelési jogkörét helytállóan gyakorolta, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott eljárási jogsértésekre. A felperes a beutazási és tartózkodási tilalom mértéke vonatkozásában szintén nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, a bíróság ezért e körben is azt állapította meg, hogy az alperes határozata megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát.
- [13] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdésébe, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (2) bekezdésébe, 2. § (3) bekezdésébe, 50. § (1) és (6) bekezdésébe, 72. § (1) bekezdés e/ea) és /ec) pontjaiba, 109. § (4) bekezdésébe, a Harmtv. 47. § (4) és (5) bekezdésébe ütközik.
- [14] Keresetével egyezően adta elő, hogy jóhiszeműen és jogszerűen járt el, az alperes közvetett módon kétszer utasította ki ugyanazon körülmény miatt. Az alperesnek hivatalból kellett volna visszavonni a tartózkodási engedélyét. Arra hivatkozott, hogy nem volt tudatában annak, hogy nem végezhet munkát a tartózkodási engedélyt visszavonó határozat meghozatalát követően. Állította, hogy az alperes okszerűtlen mérlegeléssel, indokolatlanul túlzott mértékben állapította meg a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát. Állította továbbá, hogy az alperes az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, nem rögzítette a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket, valamint azt sem, hogy mi volt az a lényeges szempont, amely ennek a szankciónak az alkalmazását indokolta. Egyedüli, jogosan a terhére róható körülmény a jogsértés ténye, amelyhez képest súlyánál fogva aránytalanul súlyos a kétévnnyi beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése. Vitatta, hogy nem alakulhatott ki Magyarországon társadalmi kapcsolatrendszere. Erre vonatkozóan – állítása szerint – az alperes semmilyen bizonyítékot nem hozott fel.
- [15] Álláspontja szerint a bíróság ítélete is jogsértő, téves jogszabály értelmezésen alapul, mert az alperes jogsértő határozatát „helybenhagyta”.
- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [18] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [19] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, ennél fogva az elsőfokú bíróság által elkövetett jogsértés vizsgálható, a Kúria nem az alperes eljárásának törvényességi felülvizsgálatát végzi.
- [20] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az alperes által elkövetett jogsértésekre hivatkozott és a bírósági ítélet kapcsán csupán azt állította, hogy az azért jogsértő, mert "helybenhagyta" az alperes jogsértő határozatát. A felperes mindebből következően a felülvizsgálati kérelmében csak közvetve hivatkozott az elsőfokú bíróság által elkövetett jogsértésekre, amely ezért kizárja az érdemi felülvizsgálatot.
- [21] A Kúria ennek ellenére vizsgálta a felülvizsgálati kérelemben felhozott jogsértéseket és azt

állapította meg, hogy a felperes az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel ellentétben továbbra is a felülvizsgálati kérelmében nem a keresettel támadott határozat kapcsán fejtette ki az álláspontját, hanem egy korábbi, 2016. december 13-án elrendelt kiutasítás és a tartózkodási engedély visszavonásával kapcsolatos sérelmeit hangsúlyozta. Az elsőfokú bíróság már rámutatott, hogy sem az előzményi eljárásban hozott határozatok, sem az első ízben elrendelt kiutasítás jogszerűsége, sem a keresettel támadott határozatban foglalt kiutasítás jogszerűsége a perben nem vizsgálható, mert a kiutasítás ismételt kimondására a korábbi jogerős ítélet iránymutatása alapján került sor a megismételt eljárásban, melynél fogva a megismételt eljárásban hozott határozat bírósági felülvizsgálata során csak a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése és időtartama volt vizsgálható.

- [22] A keresettel támadott határozat kapcsán megállapítható, hogy az alperes a mérlegelési jogkörében eljárva és a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak megfelelően a mérlegelésnél figyelembe vett szempontokat a határozatában rögzítette, e szempontok az elkövetett jogsértés súlyának megítélésénél szerepet játszottak, e körülményeket értékelte, a határozatát megfelelően indokolta, ezért az alperes határozatát az elsőfokú bíróság jogszerűen tekintette törvényes és megalapozott határozatnak. Rámutat a Kúria, hogy a felperessel szemben első ízben egy 2016. december 13-án tartott idegenrendészeti ellenőrzés során megállapított engedély nélküli foglalkoztatás okán alkalmaztak kiutasítás szankciót, az újabb kiutasítás szankció alkalmazására egy 2017. május 23-án tartott idegenrendészeti ellenőrzésen megállapított ismételt engedély nélküli keresőtevékenység folytatása és a tartózkodási feltételek nem teljesítése okából került sor. A hatóság a fokozatosság elvét megtartva a második ízben elrendelt kiutasításhoz már a Harmtv. 47. § (4) bekezdése alapján a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelését is társította. A hatóság a felperes személyes körülményeit is helytállóan értékelte, ezzel ellentétes bizonyítékot a felperes a perben nem szolgáltatott az alperes által megállapítottak cáfolatára.
- [23] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § (3) alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [24] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték megfizetésére.
- [25] Az alperesnek jogi képviselő hiányában a felülvizsgálati eljárás során felszámítható költsége nem merült fel, ezért annak megállapításáról rendelkezni nem kellett [Pp. 78. § (2) bekezdése].

Budapest, 2019. január 16.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró